Sicut erat in principio, | et nunc et SEMper, * et in sæcula sæcuLOrum. Amen.

PSALM 138.

1. DOMINE, probasti me, | et cognovisti ME— : * tu cognovisti sessionem meam, | et resurrectiOnem MEam.

2. Intellexisti cogitationes meas de LONge : * semitam meam, | et funiculum meum in VEstiGAsti.

3. Et omnes vias meas præviDIsti, * quia non est sermo in LINgua MEa.

4. Ecce, Domine, tu cognovisti omnia, | novissima et anTIqua : * tu formasti me, | et posuisti super me MAnuum TUam.

5. Mirabilis facta est scientia tua ex ME—: * confortata est, | et non POtero ad Eam.

6. Quo ibo a spiritu TUo ? * et quo a facie TUa FUgiam ?

7. Si ascendero in cœlum, tu illic ES—: * si descendero in inFERnum ADes.

8. Si sumpsero pennas meas diLUculo, * et habitavero in exTREmis MAris.

9. Etenim illuc manus tua deducet ME—, * et tenebit me DEXtra TUa.

10. Et dixi : Forsitan tenebræ conculabunt ME—, * et nox illuminatio mea | in deLIciis MEis.

11. Quia tenebræ non obscurabuntur a te, | et nox sicut dies illumiNAbitur : * sicut tenebræ ejus, ita et LUmen Ejus.

12. Quia tu possedisti renes MEos : * suscepisti me de utero MAtris MEæ.

13. Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus ES— : * mirabilia opera tua, | et anima mea coGNOscit NImis.

14. Non est occultatum os meum a te, | quod fecisti in ocCULto, * et substantia mea in inferiOribus TERræ.

15. Imperfectum meum viderunt oculi tui, | et in libro tuo omnes scriBENtur : * dies formabuntur, | et NEmo in Eis.

16. Mihi autem nimis